1941 Η ΛΑΧΑΝΙΔΑ 1946

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχισυντάκτης ΠΕΤΡΟΣ ΣΩΤΑΣ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ 200
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
3 Φεβρουαρίου 1946

Η ΔΕΞΙΑ ΔΙΑΦΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΓΛΙΑ, "Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ;

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ;

Σοβαρὴ διαφωνία προέκυψε μεταξὺ τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κέντρου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Καὶ οἱ δύο «ἐθνικῶς καὶ πατριωτικῶς σκεπτόμενοι» θέλουν νὰ μείνουν τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπ' ἄπειρον, ἀλλὰ μολαταῦτα διαφωνοῦν ἐπὶ ἑνὸς δυσιώδους πατριωτικοῦ ζητήματος καὶ οἱ μὲν βρίζουν τοὺς δὲ προδότες! Τὸ σημεῖον τῆς διαφωνίας τους εἶναι τὸ ἑξῆς:

Οἱ μὲν δεξιοὶ θέλουν νὰ ὀνομάζεται τοῦ λοιποῦ ἡ πατρίδα μας... Ἀγγλικὴ Ἑλλάδα, ἐνῷ οἱ «δημοκρτικοὶ» τοῦ Κέντρου, θέλουν νὰ λέγεται... Ἑλληνικὴ Ἀγγλία!

Οἱ δεξιοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι στὴν περίπτωσι αὐτὴ δείχνονται πιὸ πατριῶτες, διότι προτιμοῦν τὴν Ἀγγλικὴ Ἑλλάδα, δηλαδὴ βάζουν πρῶτα τὴν Ἀγγλία διὰ λόγους.. ἀλφαβητικῆς σειρᾶς!

ΦΕΡΡΑΙΟΣ—ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΔΥΟ ΨΑΛΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Καλύτερα μιᾶς ὥρας
ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνια
σκλαβιὰ καὶ φυλακή.
Ρήγας Φερραῖος

Κάλλιο σαράντα χρόνια
τῶν Ἄγγλων κατοχὴ
παρὰ ἐγώ μιὰ μέρα
νὰ χάσω τὴν Ἀρχή!
Θ. Σοφούλης

Ο ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΦΗΣΕ ΕΚΘΕΤΑ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ

Δηλώσεις τοῦ Σοφούλη
ποὺ τὶς ἀκοῦσαν' οὖλοι:
— Γιατί, βρὲ Σοφιανόπουλε,
γιατὶ μοῦ πῆγες κόντρα
κι' ἔφυγες ἀπ' τὴ Λόντρα
ποὺ εἶχες τόσα γεύματα
κι' ἄφησες τόσο ἔκθετα
τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα;

Ἀπάντησις τοῦ Γιάννη
ποὺ ὁ γέρος δὲν τὸν πιάνει:
— Ἐὰν τοὺς Ἄγγλους ἄφησα
ἔκθετους παπουλάκη
κι' αὐτοὶ ἀφήνουν ἔκθετα
πολλὰ στὸ... Κολωνάκι!
Ο ΡΩΜΗΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΛΗΠΕΡ—Τὸ ὄνομά σου;
ΣΚΟΠΟΣ—Θέμ Σοφούλ 'Αγᾶ Χάν!

ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ

Δὲν εἶμαι ἡ σκλάβα ποὺ ρριψεν ὁ ἀνθός μου στὰ χαρέμια
Οὔτε τῆς σάρκας χούφταλο, τῆς ἡδονῆς πηγή.
Πλάϊ στὸν ἄντρα σήμερα κρατῶ γερὰ τὰ γκέμια
Κι' ἀντὶ μὲ τ' ἄστρα νὰ μιλῶ σκάβω κι' ὀργῶ τὴ γῆ!

Δὲν παίζω μὲ τὰ βότσαλα καὶ δὲν ρουφῶ τὸ μῦρο
Τῆς σάπιας ἐκμετάλλευσης, ἡ σκέψη μου βουνό!
Δὲν κλείνω μέσ' στὰ στήθεια μου κοινὸ ἕναν πόθο, στεῖρο
Τὴν ὀμορφιά μου σύμβολο πάντα νὰ προσκυνῶ.

Μέσα μου σπάζουν κύματα, φουντώνουν οἱ ἀνέμοι
Φουρτουνιασμένη θάλασσα λυσσομανεῖ κι' ὁρμᾶ
Μῖσος πελώριο μοῦδωκαν, ὅπλο μου, οἱ πολέμοι
Κάθε μιὰ ἐκμετάλλευση νὰ πνίγω μὲ θυμό!

Στὴν ἀγάπη δὲν χαράζω πιὰ ἐρωτικὰ ἐμβατήρια
Εἶμαι ἡ γυναίκα ποὺ σκισμα τὴ μάσκα τῆς ψευτιᾶς
Ἡ μάννα ποὺ ἐσάλπισε πρώτη τὰ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ,
Συνοδοιπόρος, σύντροφος ὅλης τῆς ΕΡΓΑΤΙΑΣ!
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ

Στὴ Λαχανίδα μας

Δὲν σ' ἤξερα πολὺ - πολὺ μικρή μου λαχανίδα
ὅμως σ' ἐγνώρισα καλὰ τὰ χρόνια μανιασμένα
ὅταν ἐσὺ ἐστάθηκες ἡ μόνη μου ἐλπίδα
κάποιον χειμώνα φριχτό: σὰν τοῦ 41.

Σὺ στάθηκες συντρόφισσα καὶ μοναχή μου ἐλπίδα
Σ' ἐσέναν ἐστηρίχθηκα γιὰ τὴ σκληρὴ τὴ πάλη
τὸ δρόμο μου ἐφώτιζες σὰν φωτεινὴ ἀχτίδα
Μὰ νὰ ποῦ λαχανίδα μου σὲ ξαναβρίσκει πάλι.

Νὰ πολεμᾶς ἀκούραστα γιὰ κάθε δίκηο ἀγώνα
νὰ βοηθᾶς ὅσο μπορεῖς γιὰ τοῦ λαοῦ τὴ νίκη
τὸ αἷμα σου προσέφερες μέχρι στερνὴ σταγόνα
γι' αὐτὸ καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ κι' ἐσένα ἰσοῦ ἀνήκει.

Προχώρει «Λαχανίδα» μου προχώρει μὴ φοβᾶσαι
Προχώρησε καὶ βάδισε πάντοτε πρῶτα μπρός
Προχώρει «Λαχανίδα» μου καὶ νὰ τὸ θυμᾶσαι
ὅτι μαζί σου προχωρεῖ καὶ ὅλος ὁ ΛΑΟΣ.
(Συνεργασία ἀνταγνώστου) ΕΦΑ

'Η Οἰκονομικὴ συμφωνία

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΜΑΣ ΕΔΩΣΑΝ ΤΟΣΑ ΠΟΛΛΑ ποὺ μᾶς... σκλάβωσαν

Χίλια θένκ - γιοὺ

Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἄγγλων εἶναι σημαντική. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι «οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἄγγλων» σημαίνει ὅτι ἐνισχύθησαν οἰκονομικῶς οἱ... Ἄγγλοι!

Καὶ νὰ πῶς ἔχει ἀναλυτικὰ ἡ οἰκονομικὴ συμφωνία.

1) Οἱ Ἄγγλοι μᾶς χαρίζουν τὰ 40 ἑκατομμύρια ποὺ μᾶς ἐδάνεισαν, γιὰ νὰ πολεμήσουμε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, διότι ὁ πόλεμος ἐκεῖνος ἐπῆγε στράφι, ἀφοῦ σήμερα δὲν ἔχουμε... οὔτε ἐλευθερία, οὔτε ἀνεξαρτησία!

2) Ἐπειδὴ ἐμεῖς... φιλοξενοῦμε ἐδῶ τ' ἀγγλικὰ στρατεύματα, οἱ Ἄγγλοι φιλοξενοῦν στὸ Λονδῖνο τὰ... ἑλληνικὰ κεφάλαια.

3) Οἱ Ἄγγλοι μᾶς στέλλουνε μπόλικους οἰκονομικοὺς συμβούλους σὲ κάθε ὑπουργεῖο καὶ δέκα χιλιάδες χάρτινες λίρες. Πολλοὶ λένε, ὅτι τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶναι λίγο. Ἐμεῖς ὅμως λέμε, ὅτι εἶναι ἀρκετὸ καὶ ὅτι φθάνει γιὰ τοὺς μισθοὺς... τῶν Ἄγγλων οἰκονομικῶν συμβούλων! Γιὰ νὰ βολευτοῦν πολλοὶ Ἄγγλοι σύμβουλοι, ὁ κ. Σοφούλης αὔξησε τὰ ὑπουργεῖα σὲ σαράντα πέντε.

4) Ἡ Ἀγγλία θὰ μᾶς δώσῃ σὲ φτηνὴ τιμὴ διάφορα ἐργαλεῖα. Εἰς αὐτὰ δὲν περιλαμβάνονται τὰ ὅπλα τῶν Χιτῶν, διότι αὐτὰ τὰ... ἐργαλεῖα τὰ ἔχει δώσει ἡ μεγάλη Σύμμαχος ἐντελῶς δωρεάν.

'Αρχηγὸς 'Αντιπροσωπείας

Ο ΛΑΜΠΟΥ ΣΤΟ... ΛΟΝΔΙΝΟ

Μᾶς ἐδήλωσε ὁ Λάμπου
μὲ τοιπὲ καὶ μὲ καμάρι:
— Ἡ Ἑλλάδα κινδυνεύει
τὸ ἐπήρατε χαμπάρι;

Εἶπα χθὲς νὰ δραπετεύσω
ἔτσι, γιὰ καμμιὰ ἑβδομάδα,
γιὰ νὰ... ἀντιπροσωπεύσω
στὸ Λονδῖνο τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει πράγματι νὰ πάω
στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας
ὅπου ἄνευ δυσκολίας
Ἀρχηγὸ τοῦ Συμβουλίου
θὰ θελήσῃ νὰ μὲ χρίσῃ
ὁ κὺρ Μπέβιν τῆς Ἀγγλίας
μιὰ καὶ ἔχω χρηματίσει
Ἀρχηγὸς τῆς... Ἀσφαλείας!

Μ' ἀεροπλάνο θὰ πάω
καὶ θὰ ἔρθω παραχρῆμα
μπαίνοντας στ' ἀεροπλάνο
ποὺ μᾶς φέρνει ἐδῶ... τὸ χρῆμα!

Τὰ παιδιὰ τῆς Ἀσφαλείας,
Μπουραντάδες πολισμένοι,
νὰ γυρίσω ἐκ τῆς Ἀγγλίας
θὰ προσμένουν στὸ Χασάνι,
γιὰ νὰ μὲ ὑποδεχθοῦνε
τὰ παιδάκια μὲ τιμὰς
καὶ ἐγώ, μόλις θὰ φθάσω,
θὰ τοὺς κάμω... πληρωμάς.»
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ

ΤΙ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ

Ἡ Ἀγγλία στὴν Ἑλλάδα:
«Στὸν ἴδιο τὸ σκοπὸ ξανὰ θὰ σοῦ (τὸ πῶ
Ἐγώ θὰ... σ' ἀγαπῶ», θὰ... «σ' ἀ- (πῶ.»

Τὸ μαῦρο μέτωπο στὸ στρατὸ κατοχῆς:
«Ἐσὺ κἰ' ἐγώ θὰ τὰ ξέρουμε
θὰ μὲ... φυλᾶς καὶ θὰ χαίρουμαι
νὰ μὴ μιλάει κι' ὁ μικρὸς λαὸς
ἀφοῦ μᾶς κυβερνᾶ ἕνας Θεός.

Ἡ Ρωσία στὴν... βόμβα - τέννις:
«Στὸν κόσμο καμμιὰ δὲν σοῦ μοιά- (ζει
μικρό μου ἀγγελοῦδι.»
Π.

Τὰ 33 γίνονται 11!

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς ἐξεδηλώθησαν ἀμέσως μὲ τὴν πτώση τῶν εἰδῶν. Πρῶτα - πρῶτα ἀνακουφίσθηκαν οἱ καπνισταί, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ ἀγόραζαν τὰ 33 τσιγάρα μὲ 500 δρ. μὲ τὴν σταθεροποίηση καὶ μὲ ἴδιο ποσὸν ἀγοράζουν 22 τσιγάρα, κάνοντας ἔτσι οἰκονομία στὴν... νικοτίνη!

Προβλέπεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις μεριμνῶσα καὶ διὰ τοὺς καπνιστάς, διὰ νὰ μὴ καπνίζουν πολὺ καὶ προβάλλονται ἀπὸ νικοτινίασιν, θὰ περιορίσῃ προσεχῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν σιγαρέττων εἰς 11, τὰ ὁποῖα θὰ πωλοῦνται καὶ πάλιν δρχ. 500.

Τὸ ψῦχος στὴν 'Αθήνα

Τὸ ψῦχος ἐντὸς τῆς πρωτευούσης ἐνετάθη τελευταίως πολύ, ἰδίως μετὰ τὴ δήλωσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χ. κ. Γρίβα, στὸ πρακτορεῖο Ρώϋτερ ὅτι μπορεῖ ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν.

ΤΟ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΦΩΝΙΑΣ

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. — Τί σοῦκανε μωρὲ ὁ Σοφιανόπουλος;
ΣΟΦΟΥΛΗΣ. — Ἤθελε νὰ μὲ... ξυπνήσῃ!

ΤΟ ΧΩΝΙ!

Μέσα στῆς σκλαβιᾶς τὴ νύχτα ποὺ δὲν εἶχαμε δειλιάσει
καὶ στὰ πολικὰ σκοτάδια, φλάμπουρα τῆς λευτεριᾶς,
τὰ λεβέντικά μας νειάτα, ξεχυθήκαν σὰν φουσάτα
καὶ γραφόντουσαν μὲ αἷμα, ὕμνοι τῆς παλληκαριᾶς.
Στῶν ἐχθρῶν τ' ἀστροπελέκι π' ἀπαντοῦσε τὸ ντουφέκι,
στοῦ κατακτητὴ τὴ βία, ἀκουγόταν τὸ χωνὶ
μὲ βαρειὰ φωνὴ μιλοῦσε, στὸν ἀγῶνα μᾶς καλοῦσε
τὸ χωνὶ π' ἀντιλαλοῦσε τῆς Ἑλλάδας τὴ φωνή.
Ἔβραζ' ἀπ' ὀργὴ σὰν κῦμα πάν' ἀπ' τῆς γενιᾶς τὸ μνῆμα
κι' ὀρθωνότανε γιγάντια ἡ φωνὴ σὰν γδικιωμός.
Ἦχος χάλκινης καμπάνας, στὸ μαρτύριο τῆς μάννας
καὶ στοῦ κνούτου τὴν τρομάρα, σύμβολο καὶ λυτρωμός!
Μὲ παλμὸ φώναζε ἀντρίκιο: «Μᾶς σκοτώνουνε τὸ δίκηο
σὰν τ' ἁρπακτικὰ τὰ ὄρνια φέρνουν τὸν ἀφανισμό,
Πατριῶτες, μὴ δειλιάστε... Τὰ δεσμά, ὁρμᾶτε, σπάστε,
θάνατος πιὰ στοὺς προδότες, θάνατος στὸ Φασισμό!»
Τί βαρειὰ φωνὴ καὶ μπάσα, συγκρατοῦσε τὴν ἀνάσα
ἔφερνε τὴν τρικυμία καὶ τὸ μῖσος στὴν ψυχὴ
Σκόρπαγε χαρές, λαχτάρες, τῶν μαννάδων τὶς κατάρες
ποὺ ξεχύνονταν στὴ σκέψη, φλόγες πύρινες, βροχή!
Κι' ὅταν πάλι στὸν ἀγέρα, ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ μιὰ σφαίρα
ἐπνιγόταν ξάφνιου, ἀλήθεια, ἡ βροντώδικη φωνὴ
ὅπως ἔπεφτε στὸ χῶμα, ὡς καὶ ματωμένο ἀκόμα
φώναζεν «ἐκδικηθῆτε» ξεψυχώντας τὸ χωνί!

Κ. Κ.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑ

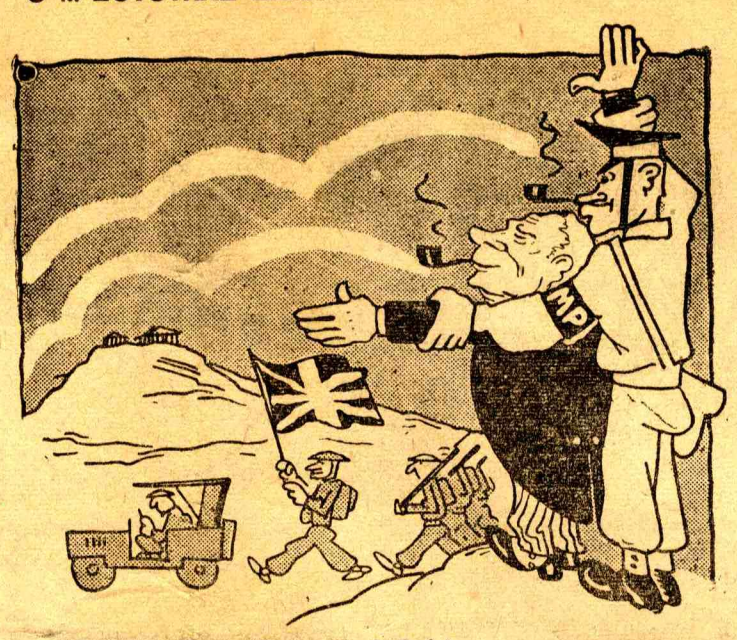

ΣΟΦΟΥΛΗΣ. — Πρὸς τὰ δεξιά!

ΡΑΔΙΟΦ
ΣΤΑΘΜΟΣ

Ὥρα 7. Εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ἑλληνιστί.

8, Εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος... ἀγγλιστί.

8.30. Ἀγγλικὰ τραγούδια εἰς περσικὴν γλῶσσαν, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ μεταδοθοῦν εἰς Περσίαν

9. Ἑλληνικὰ τραγούδια εἰς τὴν ἀγγλικήν.

12. Εἰδήσεις τῆς ἀγγλο-ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ἐβαπτίσθησαν εἰς ἀγγλικὴν ὥραν ὑπὸ τὸν τίτλον «Σᾶς μιλάει ἡ Ἀγγλία:... Καὶ ὅταν μιλάει ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ ἀκοῦτε τὸν Σοφούλην. Διότι ὅταν μιλάει ὁ Σοφούλης μιλάει ἡ Ἀγγλία!»

13. Ἡ ὥρα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Χιτῶν.

14. Ὁμιλία τοῦ κ. Γρίβα ὑπὸ τὸν τίτλον «Βρὲ γέρω μπαγάσα, πᾶψε

Ἀπό τὴν ἀπόδραση τῆς Καλλιθέας

ΟΙ ΔΕΚΑ ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Μαῦρος ἔχει πέσει αὐτὲς τὶς μέρες σὲ μαῦρες σκέψεις γιὰ τὸν νέον ἄθλο τοῦ μαύρου μετώπου. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ πῆρε στὰ χέρια κεῖνο τὸ ἔρμο τηλέφωνο γιὰ νὰ συνεννοηθεῖ μὲ τὸν διευθυντὴ τῶν φυλακῶν Καλλιθέας καὶ ἄκουσε τὸ «ἐδῶ Λάμπου»— — βλέπει τηλέφωνο καὶ φτύνει στὸν κόρφο του τρεῖς καὶ μία μὲ τὸ ζόρι — τὸ ὅλον τέσσερις. Συνεχῶς ἀναρωτιέται: Γιατὶ νὰ φύγουν μόνον δέκα δοσίλογοι καὶ δολοφόνοι κι' ὄχι ἑκατό, διακόσιοι, τὸ σύνολον. Σπάει τὸ κεφάλι του καὶ τὴν ἀπορία δὲν μπορεῖ νὰ τὴν λύσει, διότι τὸ κεφάλι ἀποδεικνύεται ἄδειο κατὰ τὸ ἡμισυ. Ὥσπου δὲν κρατήθηκε καὶ ξαναπῆρε τὸ τηλέφωνο τοῦ διευθυντὴ τῶν φυλακῶν Καλλιθέας.

— Ἐμπρός. Ποιὸς αὐτοῦ;

— Πουλῆς!

— Φτοῦ, φτοῦ, φτοῦ καὶ (τὸ ζόρι) φτοῦ!

— Ὁρίστε;

— Τί κάνεις ἐκεῖ ἀνάγωγε;

— Καλά, εὐχαριστῶ.

— Εἶμαι ὁ ὑπουργὸς δικαιοσύνης.

— Χαίρω διὰ τὴν γνωριμίαν. Τὸ ὄνομά σου;

— Μαῦρος.

— Δικός μας δηλαδή.

— Σιωπή.

— Μπαρδόν... ἔνεκα καὶ τ' ὄνομα...

— Ποῦ εἶναι ὁ διευθυντής σου;

— Δραπέτευσε.

— Πῶς;

— Δραπέτευσε, κ. ὑπουργέ! Τί νὰ κάνουμε μεῖς οἱ φυκαράδες; Ποιὸν νὰ πρωτοφιλάξουμε;

— Τέλος πάντων. Μπορεῖς νὰ μοῦ δώσεις μιὰ πληροφορία;

— Στὰς διαταγάς σας.

— Ἐσὺ γιατὶ δὲν τῶσκασες ἀφοῦ ἦταν ὁ.. δρόμος ἀνοιχτὸς καὶ νὰ τὰ σκυλιὰ δεμένα;

— Ἀστειεύεσαι τώρα, κ. ὑπουργέ.

— Γιατί;

— Χοχό...

— Γελᾷς, μωρέ.

— Χαχά. Ἀμ' εἶναι κουβέντες αὐτές; Ἂν τῶσκαγα καὶ ἐγὼ θὰ μοῦχανε κάθε ἐμπιστοσύνη ἡ κυβέρνηση καὶ θὰ διωχνόμουν ἀπὸ τὴ θέση μου.

— Δηλαδή;

— Δηλαδὴ θὰ τιμωριόμουνα ἐπὶ.. ἀρνήσεως ὑπηρεσίας.

— Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ὑπηρεσία σου, τέρας;

—Νὰ... φρουρῶ τοὺς φρουροὺς Μπάάά. Τὴν κορόϊδα κάνεις;

Κατάρα

Φτωχειὰ κηδεία προχωρεῖ ἕνα θλιμμένο πλῆθος
Μάτια θολὰ ἀτσάλινα σφιχτὰ κλεισμένα χείλη
Στὸν τάφο ἐσταμάτησε κι' ἀπὸ τὸ κάθε στῆθος
Ξέφυγε ψίθυρος πνιχτός: Ἀργόφτασε τὸ δεῖλι
Μὰ ἔμεινε ὁ ψίθυρος στὸ πλῆθος ποὖχε στείλει.

Τὰ κυπαρίσια τὰ ψηλὰ τὸν σκόρπισαν ὡς πέρα
Τὸν στάλαξαν μὲς τὶς καρδιὲς σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα
Τὸν πῆραν τὸν δυνάμωσαν, λέχτρισε τὸν αἰθέρα
Συνιέφιασε τὸν οὐρανό, ἐβάρυνε σὰν μπόρα
Καὶ δυναμώνει σὰν περνᾶ κάθε στιγμὴ καὶ ὥρα.

Στέλνουν τὸν ἴδιο ψίθυρο ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα
Παντοῦ κηδεῖες, σκοτωμοὶ δαρμοὶ βασανιστήρια
Ἀντὶ γιὰ γέλοιο καὶ χαρὰ ἀντὶ ζωὴ, φρεσκάδα
Στενάζει ὁλόκληρος λαός, βογγοῦν ἑκατομμύρια!
Ἀπὸ μιὰ χούφτα ἄτιμους π' ἀγόρασαν τὰ ἀργύρια!

Ἐκεῖ στὸ νεκροκράββατο μιὰ μάννα κλαίει, κλαίει
τὸ γυιό τὸ λεβεντόκορμο μὲ τὴ μεγάλη φήμη
Αἷμα ἀγνῶν πατριωτῶν σ' ὅλη τὴ χώρα ρέει
Βογγᾶ ὁ τίμιος λαός, βρυχᾶται σὰν ἀγρίμι
Καὶ δίνει ὅρκο στοὺς νεκροὺς μὲ τὴν αἰώνια μνήμη.
Τὰ κυπαρίσσια τὰ ψηλὰ ἡ ὕπαιθρος, ἡ πόλη
Τὸν ὅρκο δυναμώσανε τὸν ἔκαναν ἀντάρα
Πιὸ δυνατὸ κι' ἀπὸ βροντὴ τοῦ κανονιοῦ τὸ βόλι
Γεμᾶτον πόθο δίκαιο μὲ μῖσος μὲ λαχτάρα
Κατάρα στοὺς φονηάδες μας: Καὶ φτάνει ἡ ΚΑΤΑΡΑ.

ΡΑΠΑΣ

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ἐκ τοῦ Πάτερ Γυμνασίου, ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε εἰς Ἀθήνας χίται, ἀλῆται καὶ λοιποὶ μαῦροι ἐτρομοκράτουν τὸν λαόν, Ὀθωναῖος ὁ στρατηγός,, ὁ Βαρβάτος καὶ ὁ ἀσίκης συγκέφρωσιν τῶν Δημοκρατικῶν συνεκάλεσε. Καὶ ἰδοὺ θαῦμα μέγα. Εἰς γήπεδον Παναθηναϊκοῦ γὰρ ὁ Λαὸς συνεκεντρώθη, καὶ βοῶν «Πανδημοκρατικὸ Μέτωπο» τοὺς Μαυρομετωπίτας ἐρεζίλευεν! Αὐτὰ οὖν εἶδον, καὶ ἐμπάνισον αὐτοὶ καὶ ἔφαγον τὰ δάχτυλα τῶν ποδαρῶν τους καὶ τὰ ἑαυτῶν μανίκια καὶ μπατζακλίκια, ἵνα τὴν Δημοκρατίαν ἐξουθενώσουν. Καὶ συγκεντρωθέντες ὅλοι ἀμοῦ ἀπεφάσισαν πραξικόπημα. Ἤρχισεν δὲ αὐτὸ ἐν Καλαμάτα καὶ οἱ λησταὶ καὶ οἱ χίται καὶ οἱ τρομοκράται ἔσφαζον καὶ ἐτυράννουν τὸν λαόν. Καὶ ὁ λαὸς ἦτο μέγας καὶ ἡ λύσσα αὐτῶν μεγάλη. Καὶ εἶπεν ὁ λαός: Βρὲ δὲ τὸ καταλάβατε, πῶς ὅτι καὶ νὰ κάνετε, δὲν περνᾶ ἡ μπογιά σας; Ὡς κούφια καρύδια θὰ σᾶς συντρίψωμεν καὶ εἰς σκουπιδοτενεκὲν θὰ σᾶς πετάξωμεν». Καὶ εἶδον αὐτὰ οἱ Μαῦροι καὶ ἤκουσαν καὶ ἐμπάνισαν καὶ ἐχαρχάλευσαν καὶ ἐψαχούλευσαν καὶ ἐπασπάτευσαν, ἀλλὰ μυαλὸν εἰς τὸ τσέρβελον αὐτῶν οὐκ ἔβαζον.

Καὶ ξαναμαζεύτηκαν πάλιν καὶ ὕμνον ἐξέπεμψαν πρὸς Γεώργιον τὸν Γλυώδη καὶ Πλαδαρὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἔλεγον: «Βασιλεῦ Γεώργιε, Δοσίλογε, Μαῦρε καὶ ἀδιόρθωτε, τὸ πνεῦμα τῆς κακοηθείας, ὁ ἐν Λονδίνῳ παρών, τώρα δὲ τὰς τσέπας ἡμῶν πληρῶν διὰ λιρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν χιτῶν, καὶ τοῦ θράσους χορηγός, ἐλθὲ καὶ κατασκήνωσον ἐν Ἑλλάδι μεθ' ὅλης σου τῆς οἰκογενείας (ἵνα καθαρίσης τοὺς δημοκρατικοὺς) καὶ καθάρισον καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης δοσιλογικῆς καὶ προδοτικῆς κηλίδος καὶ σῶσον πονηρέ, τὰς περιουσίας ἡμῶν.»

Καὶ ἐγέλασεν ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος καὶ ἀπαξάπας ὁ κοσμάκης βλέπων τὸ τῶν μοναρχιῶν ἡρωϊκὸν μπατήριμα.. Ἀλληλούϊαα.. .

ΠΑΤΕΡ ΓΥΜΝΑΣΙΟΣ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον ΛΑΜΠΟΥ, ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ καὶ Σίαν, Φυλακὰς Αἰγίνης. — Διαθέτομεν δύο τόννους δυναμίτιδος εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας. Μεσῖται ἀποκλείονται. Γράψατέ μας ἀπευθείας. Ποσότης παραδοτέα τσὶφ Πειραιᾶ. Τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης θὰ φροντίσῃ δι' ὀργάνων διὰ τὴν μεταφορὰν των ἐντὸς τῶν φυλακῶν.

Κον ΝΙΚ. ΠΑΑΣΤΗΡΑΝ. — Ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὡς πρώην πρωθυπουργὸς ἐλάβατε μέρος εἰς τὸ τελευταῖον Συμβούλιον τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς καὶ συνεφωνήσατε καὶ σεῖς νὰ παραμείνουν ἐπ' ἄπειρον οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σήμερον κάποιος μᾶς Ἐπληροφόρησε ὅτι πρὸ μηνῶν ἄτομον, ἀπολυόμενον ἀπὸ τῆς θέσεως ὡς πρωθυπουργοῦ, ἐφώναξεν εἰς πόνον λίαν ὀργίλον: «Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν εἴμεθα κάφροι!» Τὸ ἄτομον αὐτὸ ἐχρησιμοποίησε τότε κακοβούλως τὸ ὄνομά σας. Δὲν φρονεῖτε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ τὸ μηνύσετε τώρα ἐπὶ ἀποφασιστικῇ δυσφημήσει σας;

Τῆς ἑβδομάδας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

— Τί ἔκαμαν οἱ δοσίλογοι, ποὺ ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὶς φυλακὲς Καλλιθέας;

— Μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο.

— Καὶ ἡ Κυβέρνησις ποὺ διέταξε ἀνακρίσεις;

— Μιὰ τρύπα... στὸ νερό!

***

— Γιατὶ τὰ χαρτονομίσματά μας ἔρχονται ἀπὸ τὸ Λονδῖνο μὲ ἀεροπλάνο;

— Διότι κατάντησαν γιὰ πέταμα;

***

— Ὁ κ. Μπέβιν ἔγραψε γράμμα στὸν κ. Σοφούλη καὶ τὸν ἀποκαλεῖ τὸν πιὸ μεγάλο πολιτικὸ τῆς σύγχρονης Ἑλλάδας. Εἶναι πράγματι ὁ πιὸ μεγάλος;

— Βεβαίως, στὴν... ἡλικία!

***

— Γιατὶ ὁ κ. Ρέντης ἤπανε πρῶτα ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τώρα τῶν Ἐξωτερικῶν;

— Γιατὶ εἶναι στὰ...μέσα καὶ στὰ ἔξω!

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΤΑΞΙΔΙΩΝ
ΤΟ «ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ»
ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ: Χ
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ
ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ.. ΚΟΜΦΟΡ
Ἀποκλειστικὴ πελατεία
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Τὸ Σεπαρὲ

Ο ΕΡΩΤΟΧΤΥΠ

Ἕνα χρόνο τώρα τὄχαν ρίξει στὸ ζαχάρωμα. Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ κατεβασμένων τῶν κουρτινακίων:

— Σὲ ἀγαπῶ χρυσῆ μου! Αἴλὸβ γιού. Τὰ γλυκὰ μπιρμπιλωτά, ὅλο φλόγα καὶ πάθος μεσογειακά σου μάτια, αἰχμάλωτό τους μὲ κάνανε. Ἂν σὲ χάσω. Ὦ ἂν σὲ χάσω! Χάνω καὶ τὶς ρεζέρβες γιὰ τὰ γεροντάματάμου, ἐκείνη τὴν Τουρκάλα τὴ Φατμὲ καὶ τὴν ἄλλη τὴν Ἰταλιάνα τὴ Φιορέττα...Ἀλήθεια δὲ μοῦ χαρίζεις τ' ὀνοματάκι σου;

— Λαοκρατία, εἶπε ἡ Ἑλλάδα.

— Ὄου! Τί χωριάτικο ὄνομα! Ποῦ πῆγες καὶ τὸ βρῆκες καϋμένη; Ἄστο... ἄστο... Ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω ἕνα πολὺ, πολὺ γλυκὸ καὶ πολὺ-πολὺ καθωσπρέπει ὄνομα.

— Ποιό; ρώτησε μὲ περιέργεια τὸ κορίτσι

— Βασιλεία ! Βασιλικοῦλα μου ἐσύ ! Βασίλισσα θὰ σὲ κάνω, ἂν θὰ μ' ἀγαπᾶς, κορῶνα θὰ σοῦ φορέσω στὸ κεφάλι ἂν μείνεις δική μου, καταδική μου, Βασιλικοῦλα μου!...

Καὶ δώστου προκαταβολὲς... ὑποσχέσεων...

Τραβιότανε ἡ δόλια. Ἀγωνιοῦσε ἡ δύσμοιρη, κρῦος ἱδρῶτας τὴν περέχυνε τὴν κακομοῖρα...Ἀπὸ γεροντικοὺς ἔρωτες νὰ φοβᾶσαι, ποὺ λέει κι' ἡ παροιμία. Τί νἄκανε ὅμως ; Τί μποροῦσε νὰ κάνει; Ἡ «παράφορη ἀγάπη» τοῦ κ. Μὰκ-Νὴλ ἔπρεπε νὰ διοχετευθεῖ. Ὁλόκληρο τὸ ἀνικανοποίητο «λίμπιντο» τοῦ Βρεττανικοῦ λέοντα, ποὺ δὲν προλάβαινε νὰ εἰσπράττει χυλόπηττες ἀπὸ ὅλα τὰ πυριφλεγῆ σημεῖα τῶν ὑφηλίων ἐρώτων του, ξεθύμαινε ἀπάνω μας... ἀπάνω μας κι' ἀπάνω σὲ μιὰ κρεολὴ, τὸ ἴδιο δυστυχισμένη καὶ κακομοῖρα σὰν καὶ μᾶς — ἂν ὄχι καὶ χειρότερα — τὴ Σουραμπάγια τὴν Ἰνδονησία.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ «σεπαρὲ» πέφτει κάπως μακρυὰ καὶ κουτσομπόληδες δὲν εἴμαστε. Ἂς δοῦμε τί γινότανε στὸ δικό μας.

Ὁ γέρος μᾶς «ἀγαποῦσε», ποὺ λέτε. Ἕνα χρόνο τώρα μᾶς τὄπε καὶ μᾶς τὸ ἐκδήλωσε σὲ ὅλους τοὺς τόνους καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς κράσης του: ἀπὸ τὴν πυριφλεγῆ περίπτυξη τοῦ περισινοῦ Δεκέμβρη ἄρχισε τὸ κακό. «Παροξυσμός, εἴπαμε εἶναι, θὰ τοῦ περάσει...» Μὰ ποῦ νὰ τοῦ περάσει. Ὅσο πήγαινε καὶ κόρωνε ἀντίθετα. Τρώγοντας ἄλλωστε, ἔρχεται ἡ ὄρεξη καὶ μένοντας σὲ ξένο τόπο... ἡ ὄρεξη τῆς Ἀποικίας...

Ὅλο καὶ καινούριες χάρες μᾶς εὕρισκε:

— Τί τόπος εἴσαστε σεῖς! Τί καλλονές! Τί οὐρανός! Τί θάλασσα ! Τί... βάσεις!

Ἡ καϋμενοῦλα ἡ Ἑλλάδα μουρμούριζε σιγανὰ - σιγανὰ στὴν ἀρχή.

— Πότε, θὰ πᾶς στὸ σπίτι σου; Δὲ λὲς νὰ φύγεις καμμιὰ φορά;

Ὁ ἐρωτοχτυπημένος γέρος τῆς ἀπαντοῦσε:

— Σὲ ἀγάπησα πολὺ κόρη μου. Σὲ πῆρα ἀπὸ καλὸ μάτι... (Φαντασθεῖτε τί θὰ εἶνε τὸ...κακό!...) Δὲ φεύγω ἂν δὲ σὲ δῶ «ἀποκαταστημένη» καὶ νοικο-

ΖΗΤΩ Ο ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

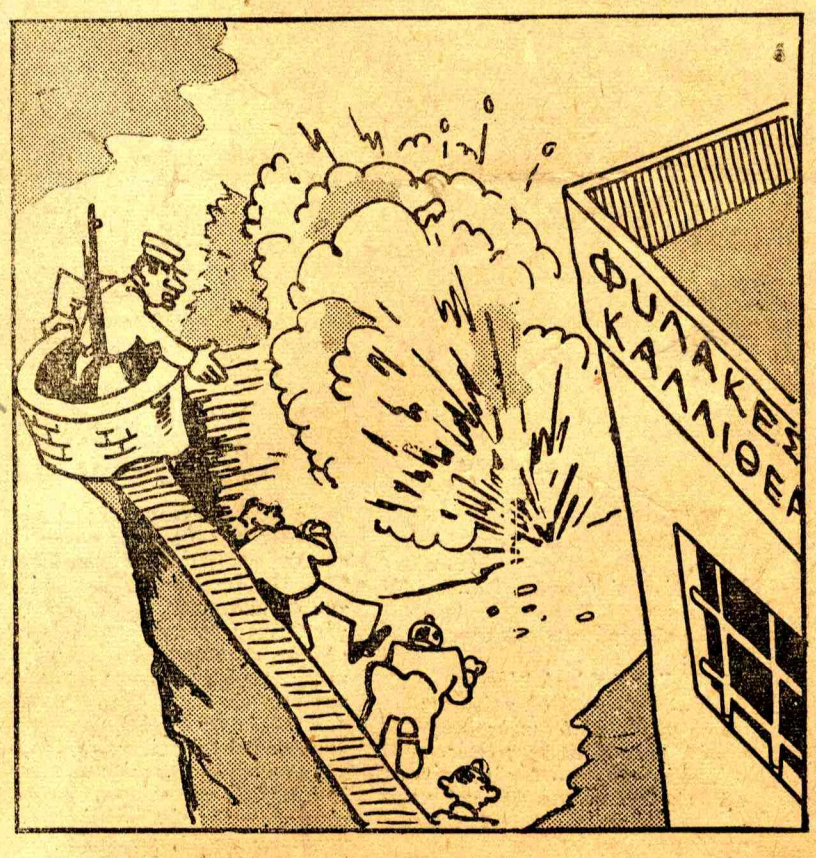

Ο ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ. — Πιὸ σιγά, ρὲ παιδιὰ καὶ κοιμᾶται ὁ κ. Διευθυντής.

τὰ δεξιά!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὥρα 7. Εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ἑλληνιστί.

8, Εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος... ἀγγλιστί.

8.30. Ἀγγλικὰ τραγούδια εἰς περσικὴν γλῶσσαν, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ μεταδοθοῦν εἰς Περσίαν

9. Ἑλληνικὰ τραγούδια εἰς τὴν ἀγγλικήν.

12. Εἰδήσεις τῆς ἀγγλο-ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ἐβαπτίσθησαν εἰς ἀγγλικὴν ὥραν ὑπὸ τὸν τίτλον «Σᾶς μιλάει ἡ Ἀγγλία:... Καὶ ὅταν μιλάει ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ ἀκοῦτε τὸν Σοφούλην. Διότι ὅταν μιλάει ὁ Σοφούλης μιλάει ἡ Ἀγγλία!»

13. Ἡ ὥρα τῶν ἐνόπλων δυνάμεν τῶν Χιτῶν.

14. Ὁμιλία τοῦ κ. Γρίβα ὑπὸ τὸν τίτλον «Βρὲ γέρω μπαγάσα, πᾶψε μὴ τὰ κάνω λίμπα».

15. Ραδιοφωνικὴ ὁμιλία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Λάμπου. Τὰ «Αἰγινίτικα φυστίκια εἶναι πολὺ θρεπτικά. Ἀπ' αὐτὰ τρώω.»

18. Καταργεῖται ἡ ὥρα γιὰ τὰ ἰνδικὰ στρατεύματα, διότι αὐτὴν τὴν ὥρα ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ ἔχουν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ... Κολωνάκι!

20. Ἡ ὥρα τῶν φιλελλήνων: Ὁ κ. Μπὲρν θὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου μὲ θέμα: «Ὁ λόρδος Βύρων καὶ ὁ κ. Τσῶρτσιλ»! Εἰς τὸν λόγον του ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς θὰ ἐξηγῇ τοὺς λόγους γιατὶ ὁ λόρδος Βύρων ἐγέμισε τὴν Ἑλλάδα ποιήματα καὶ ὁ Τσῶρτσιλ... ποι — α ἶ μ α τ α!...

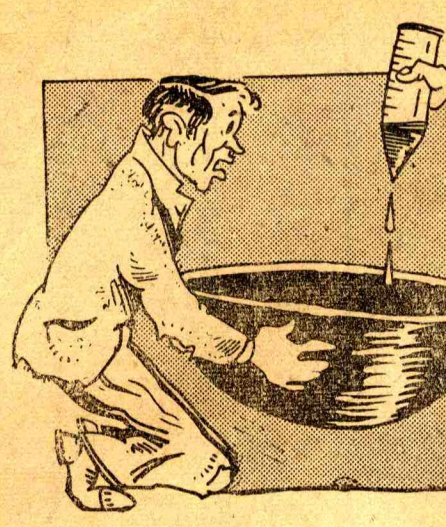

— Καὶ πρόσεξε, παιδί μου νὰ

Τὸ Σεπαρὲ

Ο ΕΡΩΤΟΧΤΥΠΗΜΕΝΟΣ ΓΕΡΟΣ

Καὶ τὸ σκουπόξυλο!

Ἕνα χρόνο τώρα τὄχαν ρίξει στὸ ζαχάρωμα. Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ κατεβασμένων τῶν κουρτινακίων:

— Σὲ ἀγαπῶ χρυσῆ μου! Αἴλὸβ γιού. Τὰ γλυκὰ μπιρμπιλωτά, ὅλο φλόγα καὶ πάθος μεσογειακά σου μάτια, αἰχμάλωτό τους μὲ κάνανε. Ἂν σὲ χάσω. Ὦ ἂν σὲ χάσω! Χάνω καὶ τὶς ρεζέρβες γιὰ τὰ γεροντάματάμου, ἐκείνη τὴν Τουρκάλα τὴ Φατμὲ καὶ τὴν ἄλλη τὴν Ἰταλιάνα τὴ Φιορέττα... Ἀλήθεια δὲ μοῦ χαρίζεις τ' ὀνοματάκι σου;

— Λαοκρατία, εἶπε ἡ Ἑλλάδα.

— Ὄου! Τί χωριάτικο ὄνομα! Ποῦ πῆγες καὶ τὸ βρῆκες καϋμένη; Ἄστο... ἄστο... Ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω ἕνα πολὺ, πολὺ γλυκὸ καὶ πολὺ-πολὺ καθωσπρέπει ὄνομα.

— Ποιό; ρώτησε μὲ περιέργεια τὸ κορίτσι

— Βασιλεία! Βασιλικοῦλα μου ἐσύ! Βασίλισσα θὰ σὲ κάνω, ἂν θὰ μ' ἀγαπᾶς, κορῶνα θὰ σοῦ φορέσω στὸ κεφάλι ἂν μείνεις δική μου, καταδική μου, Βασιλικοῦλα μου!...

Καὶ δώστου προκαταβολὲς... ὑποσχέσεων...

Τραβιότανε ἡ δόλια. Ἀγωνιοῦσε ἡ δύσμοιρη, κρῦος ἱδρῶτας τὴν περέχυνε τὴν κακομοῖρα... Ἀπὸ γεροντικοὺς ἔρωτες νὰ φοβᾶσαι, ποὺ λέει κι' ἡ παροιμία. Τί νἄκανε ὅμως; Τί μποροῦσε νὰ κάνει; Ἡ «παράφορη ἀγάπη» τοῦ κ. Μὰκ-Νὴλ ἔπρεπε νὰ διοχετευθεῖ. Ὁλόκληρο τὸ ἀνικανοποίητο «λίμπιντο» τοῦ Βρεττανικοῦ λέοντα, ποὺ δὲν προλάβαινε νὰ εἰσπράττει χυλόπηττες ἀπὸ ὅλα τὰ πυριφλεγῆ σημεῖα τῶν ὑφηλίων ἐρώτων του, ξεθύμαινε ἀπάνω μας... ἀπάνω μας κι' ἀπάνω σὲ μιὰ κρεολὴ, τὸ ἴδιο δυστυχισμένη καὶ κακομοῖρα σὰν καὶ μᾶς — ἂν ὄχι καὶ χειρότερα — τὴ Σουραμπάγια τὴν Ἰνδονησία.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ «σεπαρὲ» πέφτει κάπως μακρυὰ καὶ κουτσομπόληδες δὲν εἴμαστε. Ἂς δοῦμε τί γινότανε στὸ δικό μας.

Ὁ γέρος μᾶς «ἀγαποῦσε», ποὺ λέτε. Ἕνα χρόνο τώρα μᾶς τόπε καὶ μᾶς τὸ ἐκδήλωσε σὲ ὅλους τοὺς τόνους καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς κράσης του: ἀπὸ τὴν πυριφλεγῆ περίπτυξη τοῦ περισινοῦ Δεκέμβρη ἄρχισε τὸ κακό. «Παροξυσμός, εἴπαμε εἶναι, θὰ τοῦ περάσει...» Μὰ ποῦ νὰ τοῦ περάσει. Ὅσο πήγαινε καὶ κόρωνε ἀντίθετα. Τρώγοντας ἄλλωστε, ἔρχεται ἡ ὄρεξη καὶ μένοντας σὲ ξένο τόπο... ἡ ὄρεξη τῆς Ἀποικίας...

Ὅλο καὶ καινούριες χάρες μᾶς εὕρισκε:

— Τί τόπος εἴσαστε σεῖς! Τί καλλονές! Τί οὐρανός! Τί θάλασσα! Τί... βάσεις!

Ἡ καϋμενοῦλα ἡ Ἑλλάδα μουρμούριζε σιγανὰ - σιγανὰ στὴν ἀρχή.

— Πότε, θὰ πᾶς στὸ σπίτι σου; Δὲ λὲς νὰ φύγεις καμμιὰ φορά;

Ὁ ἐρωτοχτυπημένος γέρος τῆς ἀπαντοῦσε:

— Σὲ ἀγάπησα πολὺ κόρη μου. Σὲ πῆρα ἀπὸ καλὸ μάτι... (Φαντασθεῖτε τί θὰ εἶνε τὸ...κακό!...) Δὲ φεύγω ἂν δὲ σὲ δῶ «ἀποκαταστημένη» καὶ νοικοκυρεμένη κατὰ πῶς πρέπει ἡ καρδιά μου. Νὰ τακτοποιηθῆς πρῶτα καὶ βλέπουμε.

Καὶ δώστου, ἀπ' τὸ κρυφὸ χέρι ὅπλα καὶ διαταγὲς στοὺς χίτες:

— Φασαρία πάνω στὴ φασαρία! Κεφάλι στὸ κεφάλι! ξέρετε τώρα ἐσεῖς... Νὰ μὴ γίνει ποτὲς ἡσυχία στὸν τόπο αὐτὸν γιατὶ χάθηκα!... Πῶς ἀλλοιῶς θὰ δικαιολογοῦσα τὴν παρουσία μου;...

...Καὶ τώρα. Τί τοῦ λέτε ἐσεῖς αὐτουνοῦ τοῦ κ. Γκρομίκο; Τί τοῦ πληρώνετε. Σηκώθηκε ἐκεῖ στὴ Λόντρα, μέσ' στὴ μέση τῆς σάλλας, ἐκεῖ στὸ τούμπανο τῆς Ὑφηλίου — Ο. Η. Ε.! — ἀνασήκωσε τὸ κουρτινάκι τοῦ σεπαρέ μας καὶ μουρμούρισε:

— Ἐ! γέρο-Σύμμαχε! Δὲ νομίζεις πὼς τὸ παρατράβηξες τὸ ραχατλῆκι σ' αὐτὸ τὸ ἀπόμερο προσήλιο; Καλὸ εἶναι — δὲ σοῦ λέω... Ἔχει καὶ ὡραία θέα στὴ Μεσόγειο. Ἀλλὰ δὲν πᾶς τώρα καὶ σὺ στὸ σπιτάκι σου, ποὺ σὲ περιμένουν ἡ γυναῖκα σου καὶ τὰ παιδιά σου; Κι' ἄσε καὶ κείνη τὴ δόλια τὴ Κρεολή, τὴ Σουραμπάγια ἀπ' τὴν ἀγκαλιά σου. Τὴν ἔπνιξες τὴν ἀμοιρη στὶς «τρυφερότητες». Δὲ σοῦ φτάνουν τόσες Ἰνδὲς ποὔχεις στὸ χαρέμι σου;

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα, δὲν ἔχουμε πιὰ ἡσυχία στὸ σεπαρέ μας. Τὰ γκαρσόνια πηγαινοέρχονται ἀνήσυχα, τὸ «ἀφεντικὸ» νευριασμένο δίνει θυμωμένες διαταγὲς καὶ τρίζει τὰ δόντια του, τὰ περίτρομα γκαρσόνια πηγαινοέρχονται μὲ τὴν πετσέτα στὸν ὦμο προσπαθῶντας μὲ χίλια δουλικὰ τσαλιμάκια νὰ ἐξευμενίσουν τὸ θυμωμένο «πελάτη» καὶ ὁ μαῖτρ ντ' ὀτὲλ — διορισμένος ἀπ' τ' ἀφεντικὸ — τηλεγραφεῖ στὴ Λόντρα νὰ ποῦν στὸν «ἀδιάκριτο» κ. Γκρομίκο πὼς κάτι λάθος ἔγινε, πὼς τὸν πελάτη τὸν κάλεσε τὸ κατάστημα, πὼς εἶναι... καλοπληρωτής, πὼς μένει ἐδῶ μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κοριτσιοῦ. Τί θὰ ἀπογίνει στὸ τέλος δὲ ξέρω, ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ τὸ κορίτσι ἔχει κι' ἕνα σκουπόξυλο δίπλα του...

ΑΙΠΣ

Τὰ Θεάματα

ΕΑΜ. «Φωτεινὸς δρόμος».
ΚΑΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ «Ἄρχων τοῦ χρυσοῦ».
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΟΦΟΥΛΗ: Τὸ μεγάλο ψέμμα».
ΖΕΛΙΩΤΗ. «Κρασαμπλάγκα».
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. «Γεροντικὸ γαϊτανάκι».
ΕΣΣΔ. «Κατηγορῶ».
Ο.Η.Ε. «Ἐπιθεωρητής».
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ. «Λυτρωμός».
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ διαβόλου».
ΕΛΔ. «Τὸ στραβόξυλο».
ΚΟΜΜΑΤΑ. «Ταυρομάχοι».
ΦΥΛΑΚΑΙ. «Μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο».
ΡΕΝΤΗ. «Ὁ Πύργος τοῦ μίσους».

ΖΗΤΩ Ο ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

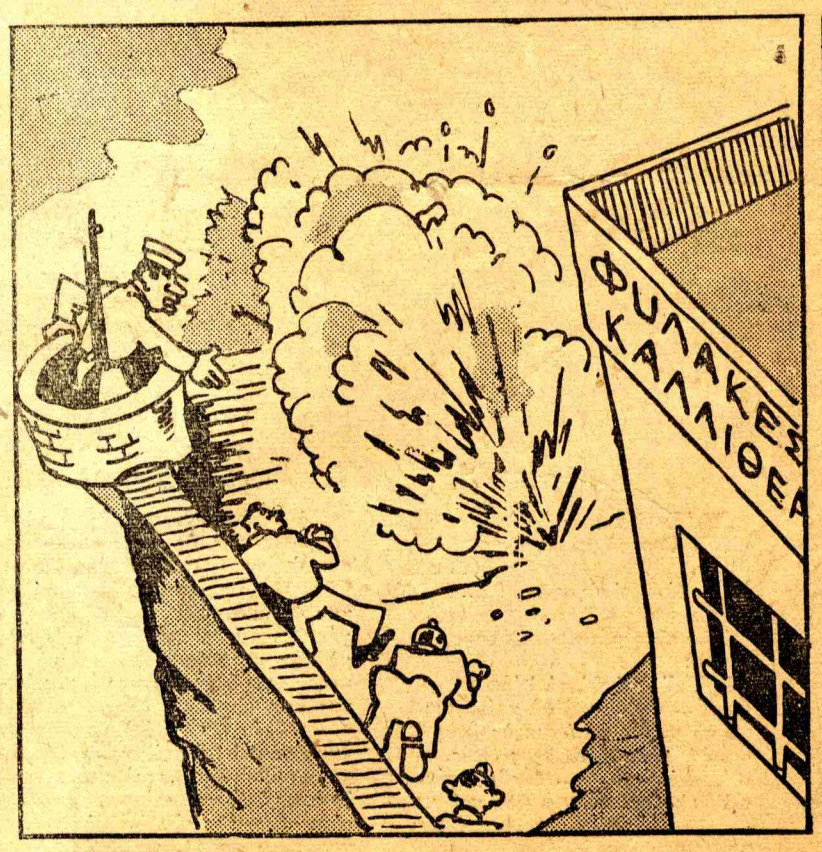

Ο ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ. — Πιὸ σιγά, ρὲ παιδιὰ καὶ κοιμᾶται ὁ κ. Διευθυντής.

Ο ΛΑΜΠΟΥ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ
(Αἱ ἐφημερίδες)

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. — Τί καλὰ μᾶς φέρνετε, στρατηγὲ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα;
ΛΑΜΠΟΥ. — Δύο τόννους δυναμίτη καὶ ὀχτακόσες χειροβομβίδες.

ΩΝΙΚΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ι τὰ κάνω λίμπα».
15. Ραδιοφωνικὴ ὁμιλία τοῦ ὑπο
ρέρ τῆς Ἑλλάδος κ. Λάμπου. Τὰ
λιγνίτικα φυστίκια εἶναι πολὺ θρε
τικά. Ἀπ' αὐτὰ τρώω.»
18. Καταργεῖται ἡ ὥρα γιὰ τὰ
δικὰ στρατεύματα, διότι αὐτὴν
ν ὥρα ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ ἔχουν ὑπηρε
αν εἰς τὸ... Κολωνάκι!
20. Ἡ ὥρα τῶν φιλελλήνων: Ὁ
Μπὲρν θὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ
ιδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λον
νου μὲ θέμα: «Ὁ λόρδος Βύ-
ν καὶ ὁ κ. Τσῶρτσιλ»! Εἰς τὸν λό
ν του ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς θὰ
ηγῇ τοὺς λόγους γιατὶ ὁ λόρδος
ύρων ἐγέμισε τὴν Ἑλλάδα ποιή-
ατα καὶ ὁ Τσῶρτσιλ... ποι — α ἰ-
α' τ α!...

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ

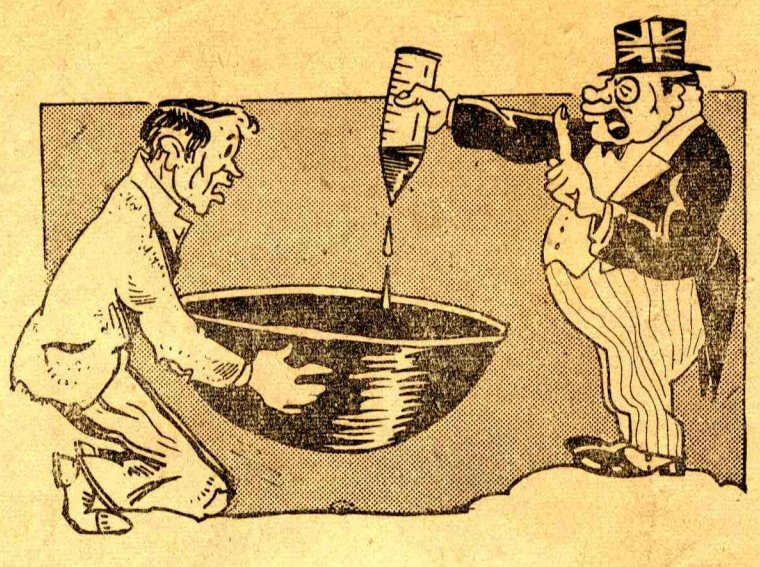

— Καὶ πρόσεξε, παιδί μου νὰ μὴν εἶσαι... σπάταλος!

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟ!...

Τώρα λοιπὸν ἐπίστεψα χωρὶς ἀμφιβολία
Τί ἔρωτα πλατωνικὸ μᾶς ἔχει ἡ Ἀγγλία
Λαέ μου θὰ τὸ εἶδες
Καὶ στὶς ἐφημερίδες.

Γράψανε πώς μᾶς ἔδωσαν οἱ Ἄγγλοι κάποιο δάνειο
Βοήθημα στὴ χώρα μας σωτήριο καὶ σπάνιο
Μὲ τέτοια προστασία
Τύφλα εἰς τὴ Ρωσία!

Λοιπὸν γιὰ τὴν ἀγάπη τους ἔχουμε τὰ πειστήρια
Μᾶς ἔδωσαν λίγο πολὺ δέκα ἑκατομμύρια
Καὶ μᾶς χρωστᾶνε ἑκατὸ
Πές τε λοιπὸν εὐχαριστῶ!

Τὰ δέκα μᾶς τὰ ἔστειλαν μὲ σάκκους τοῦ Αἰόλου
Καὶ γιὰ νὰ γίνω πιὸ ἁπλὸς δὲ θὰ τὰ δοῦμε διόλου
Μὰ θὰ τἄχουμε ἀβάντα
— Τ' ἔχεις Γιάννη, τ' εἶχα πάντα! —

Ο ΡΩΜΗΟΣ

ΜΕΝΟΣ ΓΕΡΟΣ
Καὶ τὸ σκουπόξυλο!

κυρεμένη κατὰ πώς πνθεῖ ἡ καρδιά μου. Νὰ τακτοποιηθῆς πρῶτα καὶ βλέπουμε.

Καὶ δώστου, ἀπ' τὸ κρυφὸ χέρι ὅπλα καὶ διαταγὲς στοὺς χίτες:

— Φασαρία πάνω στὴ φασαρία! Κεφάλι στὸ κεφάλι! ξέρετε τώρα ἐσεῖς... Νὰ μὴ γίνει ποτὲς ἡσυχία στὸν τόπο αὐτὸν γιατὶ χάθηκα!... Πῶς ἀλλοιῶς θὰ δικαιολογοῦσα τὴν παρουσία μου;...

...Καὶ τώρα. Τί τοῦ λέτε ἐσεῖς αὐτουνοῦ τοῦ κ. Γκρομίκο; Τί τοῦ πληρώνετε. Σηκώθηκε ἐκεῖ στὴ Λόντρα, μέσ' στὴ μέση τῆς σάλλας, ἐκεῖ στὸ τούμπανο τῆς Ὑφηλίου — Ο. Η. Ε.! — ἀνασήκωσε τὸ κουρτινάκι τοῦ σεπαρέ μας καὶ μουρμούρισε:

— Ἔ! γέρο-Σύμμαχε! Δὲ νομίζεις πώς τὸ παρατράβηξες τὸ ραχατλῆκι σ' αὐτὸ τὸ ἀπόμερο προσήλιο; Καλὸ εἶναι — δὲ σοῦ λέω... Ἔχει καὶ ὡραία θέα στὴ Μεσόγειο. Ἀλλὰ δὲν πᾶς τώρα καὶ σὺ στὸ σπιτάκι σου, ποὺ σὲ περιμένουν ἡ γυναῖκα σου καὶ τὰ παιδιά σου; Κι' ἄσε καὶ κείνη τὴ δόλια τὴ Κρεολή, τὴ Σουραμπάγια ἀπ' τὴν ἀγκαλιά σου. Τὴν ἔπνιξες τὴν ἄμοιρη στὶς «τρυφερότητες». Δὲ σοῦ φτάνουν τόσες Ἰνδὲς ποὺχεις στὸ χαρέμι σου;

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα, δὲν ἔχουμε πιὰ ἡσυχία στὸ σεπαρέ μας. Τὰ γκαρσόνια πηγαινοέρχονται ἀνήσυχα, τὸ «ἀφεντικὸ» νευριασμένο δίνει θυμωμένες διαταγὲς καὶ τρίζει τὰ δόντια του, τὰ περίτρομα γκαρσόνια πηγαινοέρχονται μὲ τὴν πετσέτα στὸν ὦμο προσπαθῶντας μὲ χίλια δουλικὰ τσαλιμάκια νὰ ἐξευμενίσουν τὸ θυμωμένο «πελάτη» καὶ ὁ μαΐτρ ντ' ὁτὲλ — διορισμένος ἀπ' τ' ἀφεντικὸ — τηλεγραφεῖ στὴ Λόντρα νὰ ποῦν στὸν «ἀδιάκριτο» κ. Γκρομίκο πώς κάτι λάθος ἔγινε, πώς τὸν πελάτη τὸν κάλεσε τὸ κατάστημα, πώς εἶναι... καλοπληρωτής, πώς μένει ἐδῶ μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κοριτσιοῦ. Τί θὰ ἀπογίνει στὸ τέλος δὲ ξέρω, ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ τὸ κορίτσι ἔχει κι' ἕνα σκουπόξυλο δίπλα του....

ΑΠΣ

Τὰ Θεάματα

ΕΑΜ. «Φωτεινὸς δρόμος».
ΚΑΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑ «Ἄρχων τοῦ χρυσοῦ».
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΟΦΟΥΛΗ: Τὸ μεγάλο ψέμμα».
ΖΕΛΙΩΤΗ. «Κρασαμπλάγκα».
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. «Γεροντικὸ γαϊτανάκι».
ΕΣΣΑ. «Κατηγορῶ».
Ο.Η.Ε. «Ἐπιθεωρητής».
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ.« «Λυτρωμός».
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ διαβόλου».
ΕΛΛ. «Τὸ στραβόξυλο».
ΚΟΜΜΑΤΑ. «Ταυρομάχοι».
ΦΥΛΑΚΑΙ. «Μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο».
ΡΕΝΤΗ. «Ὁ Πύργος τοῦ μίσους».

Ο ΛΑΜΠΟΥ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ
(Αἱ ἐφημερίδες)

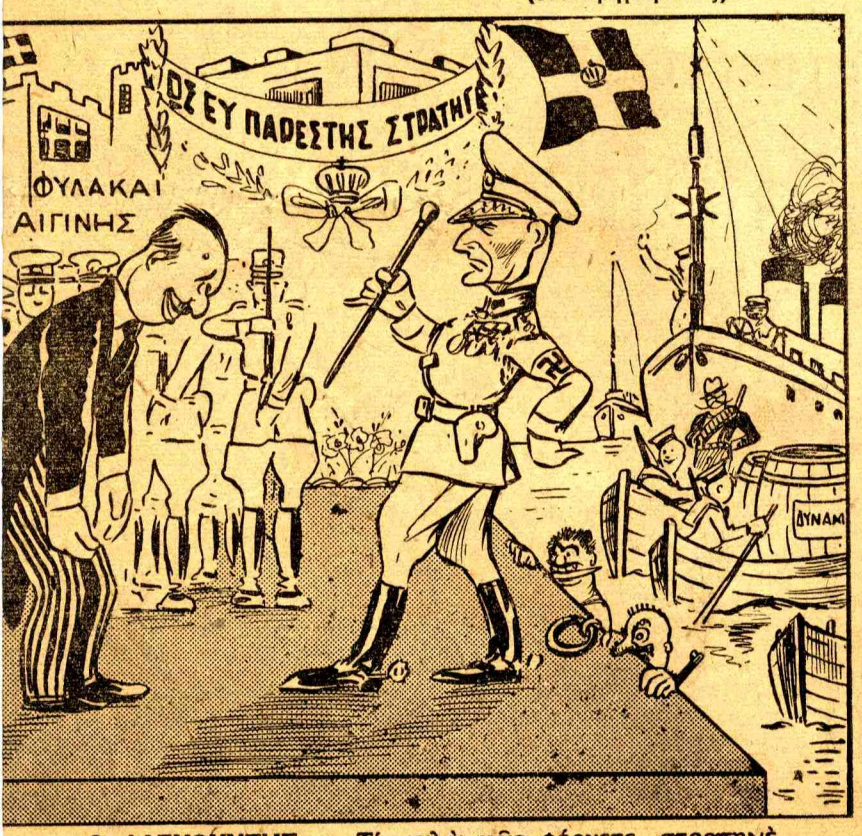

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. — Τί καλὰ μᾶς φέρνετε, στρατηγὲ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα;
ΛΑΜΠΟΥ. — Δύο τόννους δυναμίτη καὶ ὀχτακόσες χειροβομβίδες.

Φὸν Ράλλης — Σὲρ Σοφούλης
ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΤΟΧΕΣ

Ὁ Ι. Ράλλης ἔμαθε ὅτι ὁ κ. Σοφούλης ἐζήτησε νὰ παρατα-θῇ ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ ἐπ' ἀόριστον καὶ ἀνέκραξε:

— Τώρα μπορῶ νὰ πεθάνω ἥσυχος, γιατὶ εὑρέθη ἕνας... πατριώτης μεγαλύτερος ἀπὸ μένα! Ἐγὼ ὑπῆρξα πρωθυπουργὸν κατοχῆς μόνον ἐπὶ δυὸ χρόνια, ἐνῷ ὁ κ. Σοφούλης ὀνειρεύεται νὰ μείνῃ πρωθυπουργὸς κατοχῆς γιὰ ὅλα του τὰ χρόνια!

Ὁ Ράλλης ἐκάλεσε τὸν κ. Σοφούλην στὸ μέγαρο Ζελιώτη, νὰ τοῦ παραθέσῃ συναδελφικὸ γεῦμα. Καὶ ὁ κ. Σοφούλης ἐπῆγε προθυμότατα. Ἡ συνομιλία τους ὑπῆρξε ἐγκάρδια.

— Εἶδες, Θεμιστοκλῆ μου, τοῦ εἶπε ὁ Ράλλης, τί ὡραῖα εἶνε τὸ νὰ εἶσαι πρωθυπουργὸς κατοχῆς;

— Εἶναι γλέντι, ἀπάντησε ὁ Σοφούλης. Δὲν ἔχει νὰ σκοτιστῇς γιὰ τίποτε. Γιὰ ὅλα φροντίζει ὁ ξένος πρεσβευτής.

— Ξέρω ἀπὸ τὸν Ἄλτεμπουργκ, ἀπάντησε ἀναστενάζοντας ὁ Ράλλης.

— Ἡ κατοχὴ εἶναι ἀπόλαυσις γιὰ μᾶς τοὺς κυβερνῶντες, πρόσθεσε ὁ Σοφούλης. Κι' ὕστερα ἔχεις ἐκεῖνο τὸ ΕΑΜ, ποὺ ζητάει λευτεριὰ καὶ ἀνεξαρτησία! Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι γιὰ τὴ δική μας ἡλικία. Ἐγὼ εἶμαι γέρος ἄνθρωπος καὶ θέλω νὰ κοιμᾶμαι νωρὶς, νὰ κάνω τὶς ἐντριβές μου, νὰ μοῦ βάζουν τὶς βεντοῦζες μου, καὶ δὲν μπορῶ νὰχω τὴν εὐθύνη γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου. Ἂν δὲν ἦσαν οἱ Ἄγγλοι, δὲν θὰ τἄβγαζα πέρα. Ἀλλ' εὐτυχῶς ποὺ εἶναι αὐτοί, καλή τους ὥρα, καὶ κάνουν ὅ,τι καταλαβαίνουν. Οὔτε μοῦ δίνουν λογαριασμό, γιὰ νὰ μὴ μὲ κουράσουν. Ἂς εἶναι καλὰ οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἔχω κανένα παράπονο. Τὰ κανονίζουν ὅλα μόνοι τους καὶ ἐγὼ εἰσπράττω τὸ μισθό. Ἂς εἶναι καλά!...

Ὁ Ράλλης ἀναστέναξε καὶ εἶπε στὸ Σοφούλη:

— Μ' αὐτὰ ποὺ εἶπες, Θεμιστοκλῆ, μοῦ θύμισες τὴ δική μου πρωθυπουργία! Ἔτσι περνοῦσα κι' ἐγὼ μὲ τοὺς Γερμανούς. Μπέϊκα!... Ἤθελα ὅμως νὰ ἔκανα πρωθυπουργὸς ἕνα φεγγάρι καὶ μὲ τοὺς Ἄγγλους γιὰ νὰ ἰδῶ, ποιὰ κατοχὴ εἶναι καλύτερη; Ἡ γερμανικὴ ἢ ἡ ἀγγλική;

— Δὲν ἔχουν καμμιὰ διαφορά, ἀπάντησε ὁ Σοφούλης. Πάντα οἱ ἀρχὲς κατοχῆς ἔχουν μεγάλες σκοτοῦρες. Εἶναι δηλαδὴ γιὰ λύπηση. Καὶ ἀπορῶ γιατὶ τὸ Εὐαγγέλιο λέει: «Μακάριοι οἱ... κατέχοντες»!

Η ΣΤΗΛΗ
ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΣΑΚΚΑΚΗ

«Παντγέψαμε τὴν ἀδελφή μου μ' ἕνα ἐγγλεζάκι, μὲ κοντὸ πανταλονάκι», ὅπως λέει τὸ τραγοῦδι. Δὲ φαντάζεσθε τί πράγματα μᾶς φέγνει. Χρυσὸ παιδί. Καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα. Μαγμελάδες, κομπιτίφ, ζαχαρίτσα, μαγαρίνη, γιζάκι. Ἡ μαμὰ εἶναι ξετρελαμμένη μὲ τὸν γαμπρό της. Τοῦ λέει Τζών καὶ στάζει μέλι τὸ στόμα της. Μέλι καὶ ζάχαρι. Τέτοιο γαμπρὸ χρυσόπαιδο οὔτε ὀνειρεύτηκε. Εἶναι τόσο εὐγενικός, ποὺ σίγουρα θὰ εἶναι στὸν τόπο του Λόγδος. Γιὰ φαντάσου νὰ συγγενέψουμε μὲ λόγδους!

Τὸ ἑλληνικὸ γαλάζιο αἷμα νὰ ἑνωθῇ μὲ γαλάζιο αἷμα. Ἐγγλέζικο!... Καὶ ἔπειτα σοῦ λένε ὅτι δὲν μᾶς ἑνώνουν δεσμοὶ αἵματος μὲ τοὺς Ἐγγλέζους. Αὐτοὶ οἱ δεσμοὶ τί εἶναι; Ζητοῦν καλὰ καὶ σώνει νὰ φύγουν οἱ Ἐγγλέζοι ἀπὸ ἐδῶ. Μὰ δὲν σκέφτονται ὅτι χιλιάδες χιλιάδων συμπεθεγιὰ ἔχουν γίνει καὶ ὅτι ἡ συμμαχία μας ἐπισφραγίσθηκε μὲ γοδοκόκινους μπεμπέδες; Ἂς εἶνε ἀγκετὰ μᾶς ἔχουν βασανίσει οἱ καταγαμένοι Κουκουέδες, ἀγκετὰ φαγμάκια μᾶς πότισαν ζητοῦν νὰ μᾶς ποτίσουν καὶ τοῦτο. Μὰ δὲν θὰ τὸ φᾶν. Οἱ Ἐγγλέζοι εἶναι καὶ θὰ μείνουν στὴν Ἑλλάδα, Θὰ γίνουμε ἀποικία. Ἔτσι μᾶς ἀγέσει. Γοῦστο μας δὲν εἶναι; Ἀκοῦστε, κ. Ἀγιστεγοί, ἀκοῦστε κ. Κουκουέδες. Ἐγὼ ἀτομικῶς ποὺ δὲν σᾶς συμπαθῶ θὰ ἤμουν διατεθειμένος νὰ κάνω τὴν ἑξῆς θυσία: Νὰ σᾶς δώσουμε ὅ,τι θέλετε. Ἀλλὰ οἱ Ἐγγλέζοι νὰ μὴ φύγουνε. Πῶς θὰ κάνῃ ἡ ἀδελφή μου δίχως τὸν Τζών καὶ ἡ μαμά μου δίχως μαγμελάδα;

Ο ΛΕΛΕΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Φύρερ οἱ μελλοθάνατοι γλεντοῦν.

Ράλλης

Ἐδῶ τηλε - φονεῖτε!

Χ.

Ἡ συντομώτερη ὁδὸς εἶναι μὲ τὰ πόδια.

Πάουερ

ΤΟ "ΠΑΡΟΝ,,
Ἱδρυτὴς ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ... ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Πωλεῖται εἰς τοὺς... τοίχους

Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια

Στὴν Καλαμάτα ἔγινε μεγάλος σαματᾶς
Ποῦσαι μεγάλε μου Ε.Λ.Α.Σ.
Νὰ δεῖς τοὺς γκεσταπῖτες
τοὺς χθεσινοὺς προδότες μας τοὺς σημερινούς μας χίτες.

Ἔσφαξαν, ἐρρημάξανε τύφλα στὴ κατοχὴ
Ἔχουν τὴν ἀνοχὴ
(τῶν Γερμανῶν ἀπόντων...)
Σὰν τότε πάλι σήμερα τῶν ξένων παραγόντων!

Ὁμήρους πῆραν στὰ βουνὰ μὲ τόση εὐκολία
Καϋμένη μας Ἀγγλία!
Ποῦ νᾶσαι; Ποιὸς νὰ σ' εὕρῃ;
Τί δυνατὰ μᾶς χτύπαγες, θυμᾶσαι τὸ Δεκέμβρη;

Μᾶς ἅρπαξες τὰ ὅπλα μας, εἶχες καὶ σὺ χιλιάδες
Κι' οἱ Γερμανοτσολιάδες
Ἔτσι τὰ καταφέρανε
Τόσο καιρὸ ποὺ πρόδωναν τί ἔκαναν τὸ ξέρανε!

Ἤξεραν πώς θαρθεῖ καιρὸς νὰ μᾶς σκοτώνουν πάλι
Ἀσχέτως ἂν τὸ Ράλλη
Τὸν κλείσατε στὴ φυλακὴ
Ἔτσι γιὰ τὰ προσχήματα, μὰ ὁ ἴδιος διοικεῖ!

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΕΝΤΗ

Ὁ κ. Ρέντης ἀναλαμβάνων τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας στὴν Ἑλλάδα ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐφαρμόσει ἀμερόληπτον πολιτικὴν ἔναντι τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων στὴ Κύπρο.

ΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Τὸ Α' συγκρότημα τῶν Ἑνωμένων Καλλιτεχνῶν σημειώνει ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία μὲ τὸ ἔργο τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέα Ἔλμερ Ράϊς «Κατηγορῶ», ποὺ παίζεται κάθε μέρα στὶς 7 μ.μ. Τὸ Β' συγκρότημα θὰ παίζει ὡς τὴν Κυριακὴ τὴ ρωσικὴ κωμωδία «Ἀναγκαστικὴ προσγείωση» στὶς 5 μ.μ. Τὸ ἔργο ποὺ θὰ διαδεχθεῖ τὴν κωμωδία αὐτὴ εἶναι τὸ ἀριστουργηματικὸ ἔργο τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἴρβιν Σώου «Θάψτε τοὺς νεκρούς». Ἡ πρεμιέρα ὁρίσθηκε τὴν ἐρχόμενη ἑβδομάδα.

ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Στὸ πιὸ ἐκλεκτὸ περιβάλλον
Θὰ χορέψετε εὐχάριστα,
Θὰ δαρθῆτε, θὰ μωλωπισθῆτε
Θὰ φονευθῆτε,
Μὲ τὴν Κυρία σας μὲ τὴ μνηστή σας, μὲ τὴν ἀδελφή σας
Χορευτικὸ — Πρωϊνὸ
τοῦ Μιοῦζικ—Χώλλ—

Η ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Ὁδὸς Μεσσηνίας
Ὥρα 8—12: Σερβίρισμα κατὰ βούλησιν. Σιδερογροθιὰ ἢ κλάμπ ἢ πιστολιὰ
Ἀπὸ 12 μέχρις ἑσπέρας: φόνοι, βιασμοί, κλοπές, λεηλασίες, βασανιστήρια.
ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΟΜΗΡΩΝ! ΜΑΧΑΙΡΙΕΣ ΑΦΘΟΝΕΣ
Ὀρχήστρα ληστάρχου:
ΜΑΠΓΑΝΑ

ΜΕ ΠΟΛΥ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΟΙ ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ "ΔΡΑΠΕΤΕΥΟΥΝ,,
ΚΑΙ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ!...

Ἡ «δραπέτευσις» τῶν δοσιλόγων ἀπὸ τὶς φυλακὲς Καλλιθέας ἔγινε μὲ πολλὴ εὐγένεια καὶ μὲ ὅλους τοὺς κοσμικοὺς τύπους. Οἱ δοσίλογοι παρουσιάστηκαν στὸν διευθυντὴ τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ εἶπαν:

— Κύριε Διευθυντά, ἀποφασίσαμε νὰ φύγουμε.

— Γιατί, βρὲ παιδιά; ρώτησε ὁ διευθυντής. Δὲν περνᾶτε καλὰ ἐδῶ;

— Περνᾶμε ἀπάντησαν οἱ δοσίλογοι, ἀλλὰ δὲ θέλουμε νὰ σᾶς ἐπιβαρύνουμε πιά. Ἀρκετὰ μᾶς περιποιηθήκατε. Τώρα πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσουμε.

— Ὅπως θέλετε, ἀπάντησε ὁ διευθυντής. Καὶ πῶς προτιμᾶτε νὰ φύγετε;

— Σκεφθήκαμε ν' ἀνοίξουμε μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο, γιὰ νὰ μὴ σᾶς βάλουμε σὲ φασαρίες.

— Καλά. Ὅπως θέλετε.

Οἱ δοσίλογοι σηκώθηκαν γιὰ νὰ πᾶνε ν' ἀνοίξουν τὴν τρύπα, ἀλλὰ ὁ διευθυντὴς τοὺς εἶπε:

— Ἀφῆστε! Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κοπιασθῆτε σεῖς.

Κι' ἐφώναξε ἀμέσως τὸν ἀρχιφύλακα:

— Ἄκουσε δῶ, τοῦ εἶπε. Αὔριο τὸ πρωὶ νὰ ἀνοίξῃς μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο, γιὰ νὰ φύγουν τὰ παιδιά.

— Μάλιστα, κύριε Διευθυντά, ἀπάντησε ὁ ἀρχιφύλακας.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ - πρωὶ οἱ φύλακες ἄνοιξαν τὴν τρύπα καὶ ὁ ἀρχιφύλακας πῆγε στὰ κελλιὰ τῶν δοσιλόγων.

Κύριοι, τοὺς εἶπε, ἡ τρύπα σας εἶναι ἕτοιμη.

— Εὐχαριστοῦμε πολύ, ἀπάντησαν οἱ δοσίλογοι. Ὁ κ. Διευθυντὴς εἶναι στὸ γραφεῖο του;

— Ὄχι, δὲν ξύπνησε ἀκόμη.

— Τότε δὲν μποροῦμε νὰ φύγουμε ἀμέσως.

— Γιατί;

— Πρέπει νὰ περιμένουμε νὰ ξυπνήσῃ γιὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσουμε.

— Δὲν πειράζει, κύριοι. Διαβιβάζω ἐγὼ τοὺς χαιρετισμούς σας.

— Ἂς γίνῃ κι' ἔτσι, εἶπε ἕνας δοσίλογος. Ἐξ ἄλλου δὲ θὰ χαθοῦμε, βρὲ ἀδερφέ! Αὔριο — μεθαύριο θὰ τηλεφωνήσουμε στὸν κύριο διευθυντὴ καὶ θὰ τὸν καλέσουμε σὲ τραπέζι.

— Βεβαίως! ἀπάντησαν μὲ μιὰ φωνὴ καὶ οἱ ἄλλοι δοσίλογοι καὶ τράβηξαν πρὸς τὴν τρύπα.

Τὴν ὥρα ποὺ ἔβγαιναν ὅλοι οἱ φύλακες καὶ οἱ φρουροὶ εἶχαν βγῆ στὶς σκοπιὲς τῶν φυλακῶν καὶ κουνοῦσαν τὰ μαντήλια τους:

— Στὸ καλό! Στὸ καλό!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

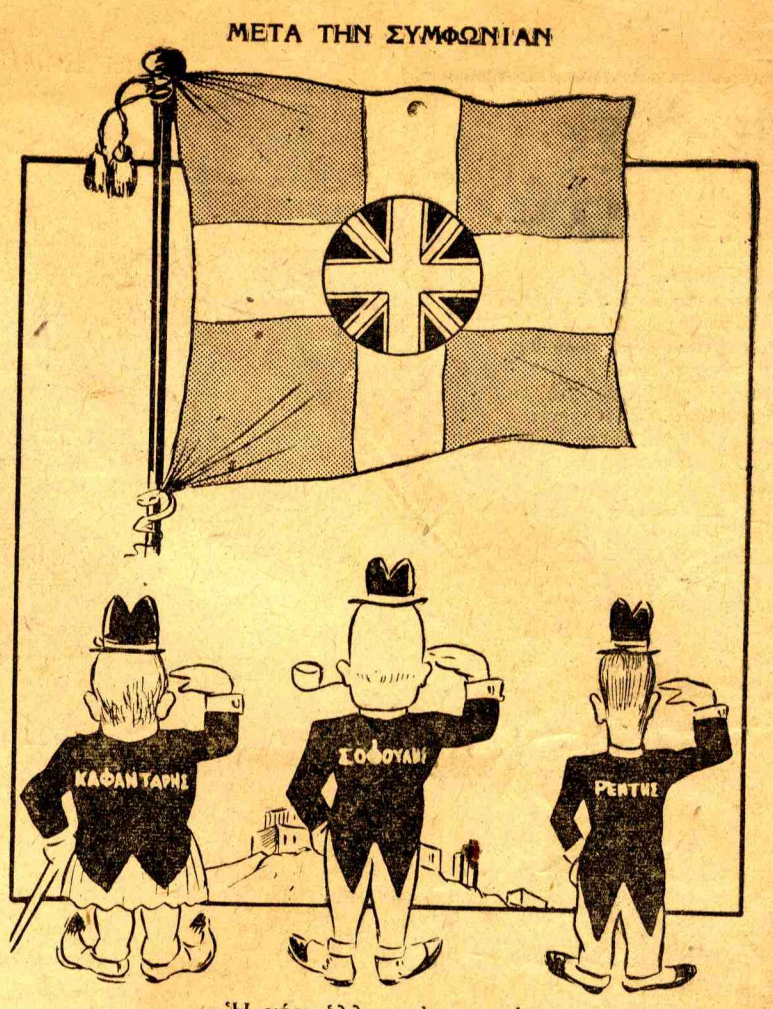

Ἡ νέα ἑλληνικὴ σημαία

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΖΗΤΟΥΝ ΚΑΙ ΡΕΣΤΑ

— Δάνειο! Ἀμάν! φώναξε τὸ «Δημοκρατικὸ Κέντρο» στοὺς Ἄγγλους.

— Δάνειο! Ἀμάν! φώναξαν καὶ οἱ Ἄγγλοι συγχρόνως στὸ «Δημοκρατικὸ Κέντρο». (Τὸ «Ἀμὰν» δὲν ξέρω πῶς λέγεται ἀγγλιστί).

Τὰ πράγματα ἦταν σκούρα καὶ γιὰ τοὺς δυό. Ὅπου ἡ «κυβέρνηση τῆς Α. Μ. βρῆκε τὴν λύση: Θὰ μοῦ δανείσετε οἱ Ἕλληνες ὅ,τι λεφτὰ ἔχετε καὶ εἰς ἀντάλλαγμα θὰ σᾶς δανείσω κι' ἐγὼ ἕνα μέρος τους χωρὶς τόκο!

Τί ἦταν νὰ τ' ἀκούσῃ ὁ κ. Τσουδερός; Κατάπιε τὴ γλῶσσα ἀπὸ τὴ χαρά του...

Κι' ἡ συμφωνία ὑπεγράφη: «Ἡ Ἑλλὰς μᾶς παραχωρεῖ ὅλας τὰς καταθέσεις της ἄνευ ὅρων εἰς τὴν Βρεταννικὴν Τράπεζαν. Ἐμεῖς τὶς δανείζουμε μέρος αὐτῶν μὲ τοὺς ἑξῆς ὅρους: 1) Τὰ δανεικὰ θὰ τὰ κρατᾶμε στὰ χέρια μας γιὰ νὰ μὴν μᾶς τὴν κάνουν κοπάνα. 2) Θὰ κάνουμε τὴν διάθεσιν τοῦ δανείου ὅπως μᾶς γουστάρει — δηλαδὴ θὰ τὰ... ξαναδανείσουμε στὴν Ἀγγλία. 3) Θὰ μᾶς πληρώσει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅλα τὰ ἔξοδα ποὺ κάναμε γιὰ νὰ τὸν κλείσουμε στὰ στρατόπεδα Μέσης Ἀνατολῆς (Ντὲ Καμερέ, Ἔλ Ντάμπα κλπ.), τὰ ἔξοδα τάξιδίου, τῶν ὁμήρων Πειραιεὺς — Ἔλ Ντάμπα καὶ τἀνάπαλιν καθὼς καὶ τὸ πολεμικὸ ὑλικὸ ποὺ κατηνάλωσαν τὰ στρατεύματά μας τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1944 — τάνκς, ρουκετοβόλα, σφαῖρες κ.ἄ. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τελευταίου ποσοῦ θὰ κατέλθῃ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ στὴν Ἑλλάδα ὅπου θὰ περιοδεύσῃ τοὺς ἀθηναϊκοὺς συνοικισμοὺς καὶ θὰ ἐξακριβώσῃ τὶς θυσίες μας χάρις στὴν ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία.»

Κατόπιν αὐτοῦ οἱ κ.κ. Ἀγνίδης, Βαρβαρέσος καὶ Ἐξηντάρης διάβασαν στὴν Ο.Η.Ε. τὸ ὑπόμνημα τῶν «ἐθνικοφρόνων κομμάτων». Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν Ἄγγλος ἐπιφανὴς φώναξε:

— Ὤλ Ράϊτ! Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν λαόν σας εἶναι μεγάλη. Ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψουμε ἂν δὲν... μᾶς δώσει τὸ ξυστρί!

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Σοφούλης ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας προέβη στὶς κάτωθι δηλώσεις:

«Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διότι ἐπὶ τέλους ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς σταθεροποιήσεως τῆς... λίρας.

Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπογραφεῖσαν συμφωνία, θὰ ἔχωμεν 1 δραχμὴ = 20.000 χάρτινες λίρες, 1 δραχμὴ = 5.000 δολλάρια. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ κυβέρνησις τῆς Α.Μ. θὰ τοὺς ἐφοδιάσῃ μὲ πρῶτες ὕλες, οἱ ὁποῖες θὰ βοηθήσουν πολὺ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἀπόρων βιομηχάνων.»

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐρωτηθεὶς ἂν κατόπιν τούτου ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς αὐξήσεις τῶν μισθῶν τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κ. Λῆπερ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος δὲν ἐπεμβαίνει στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἀγγλίας.

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΤΙΟΝ: Τῶν «ἐθνικοφρόνων» τὸ ὑπόμνημα ληφθὲν
Διατυμπάνισε στὸν κόσμο πώς τὴν κατοχή μας θέν.
Καὶ στὴν Ο.Η.Ε. ὁ Μπέβιν πρέπει τώρα νὰ ἐπιμένει
Μιὰ καὶ στὰ... ἐξωτερικά μας ἐπενέβησαν κι' οἱ ξένοι!
ΑΡΤΖΕΜΠΑ·ΙΤΖΑΝ: Νομίζω τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας
Ἂν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνει τὸ «μεράκι» τῆς Ἀγγλίας:
Νὰ μᾶς κάνει ἀποικία ὅπως ἔχει κάνει τόσους
Τοῦ τὸ λέμε καθαρά,
πώς καὶ τούτη τὴ φορ
Θὰ νικήσει ὁ λαός μας δίχως σύμπραξη μὲ Ρώσους!
ΡΩΜΗ: Πάλι φασαρίες οἱ φασίστες ξεσηκώνουν
Δημοκρατικοὺς πολίτες τραυματίζουν καὶ σκοτώνουν
Θέλουν ἀπ' τὸν φασισμό τους τίποτα νὰ μὴν ἀλλάξει.
(Μὴ κι' ἐδῶ μήπως δὲν ἦρθαν οἱ Ἐγγλέζοι γιὰ τὴν Τάξη;)
ΠΑΡΙΣΙ: Κανονίστηκε ἡ «κρίση» ἡ δική μας
Τᾶπε σταράτα ὁ Τορὲζ στοὺς... «κεντρους» καὶ δεξιοὺς
Τόσο ποὺ ὁ Μπέβιν φώναξε στὸ Φόρεϊν - Ὄφις: Κριμᾶς.
Ποὺ ἐκεῖ τοῦ Μακαριώτατου δὲν ἔχουμε τὸ ...ΟΥΣ!

ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΤΣΙ ΚΑΙ ΠΟΣΤΑ!

Οἱ «ἐθνικόφρονες» κύκλοι γύρω ἀπὸ τὸ... κέντρο αὐτὲς τὶς μέρες κατέρριψαν ρεκὸρ προδοσίας. Εἶπαν οἱ Ρῶσοι στὸ λαό μας.

— Θὰ παλαίψω μαζί σου γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία σου.

Οἱ «ἐθνικόφρονες» σκύλιασαν.

— Αὐτό, κ. Γκρομύκο εἶναι ἐπέμβαση στὰ ἐσωτερικά μας!

— Μ' ἀφοῦ θὰ γίνετε ἀνεξάρτητοι;

— Ἀκριβῶς. Τὸ νὰ θέλετε ν' ἀνεξαρτοποιηθοῦμε θεωρεῖται καθαρὴ ἐπέμβαση. Οἱ Ἄγγλοι ποὺ εἶναι εὐμμαχοί μας ὅπως καὶ σεῖς, ἐπενέβησαν ποτὲ γιὰ νὰ γίνουμε ἀνεξάρτητοι; Ὄχι! Πῶς τολμᾶτε λοιπὸν ἐσεῖς;

— Ὁ λαός σας φωνάζει νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι. Ζήτω ἡ ἀνεξαρτησία.

— Αὐτὰ τὰ λένε οἱ προδότες! Οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι «Ἕλληνες» κάνουν τὴν πάπια στοὺς Ἄγγλους καὶ τρῶνε χίνες! Τοὐτέστι χιλιάρικα καὶ πεντοχίλιαρα κατὰ τὴν προπολεμικὴ διάλεκτο.

Γενικά, τὸ μαῦρο μέτωπο εἶναι ἀγανακτισμένο μὲ τὴν στάση τῆς ἀριστερᾶς ποὺ ἐπιμένει νὰ φύγουν τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα κατοχῆς. Ἕνας τοῦ ΣΑΝ ἔλεγε προχθὲς:

— Μᾶς κατηγοροῦν ποὺ ἐπιζητοῦμεν τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν. Τιμή μας, κύριοι. Ἐδῶ ἐμεῖς θέλαμε τὴν γερμανικὴ καὶ θὰ... διώξουμε τοὺς συμμάχους; Συνηθήσαμε ἀδελφέ!... Ἂν ἐγὼ δὲν βλέπω δέκα φορὲς τὴν ἡμέρα ξένους στρατιῶτες στὴν πλατεῖα Συντάγματος, ὁλόκληρος ὁ ἐθνικόφρων πατριωτισμός μου ἀφρίζει!

Συντάκτης μας, ὁ ὁποῖος ρώτησε σχετικῶς τὸν κ. Σοφούλη πῆρε τὴν παρακάτω ἀπάντηση:

— Ἐγὼ δὲν ὀφείλω οὐδεμίαν εὐγνωμοσύνην στοὺς Ἄγγλους.

— Μὰ δὲν σᾶς ἀνέβασαν στὴν ἐξουσίαν γιὰ νὰ τοὺς ἐπιτρέψετε νὰ μείνουν «ἐπ' ἀόριστον στὴν χώραν» μας;

— Λάθος. Δὲν τοὺς ἐπέτρεψα ἀπολύτως τίποτα. Δὲν ἔγινα ἐγὼ πρωθυπουργὸς γιὰ νὰ μείνουν ἐκεῖνοι, ἀλλὰ ἔμειναν ἐκεῖνοι γιὰ νὰ γίνω ἐγὼ πρωθυπουργός! Ἔτσι εἴμαστε πάτσι καὶ πόστα. Μισὴ ντροπὴ δική τους καὶ μισὴ δική μου!

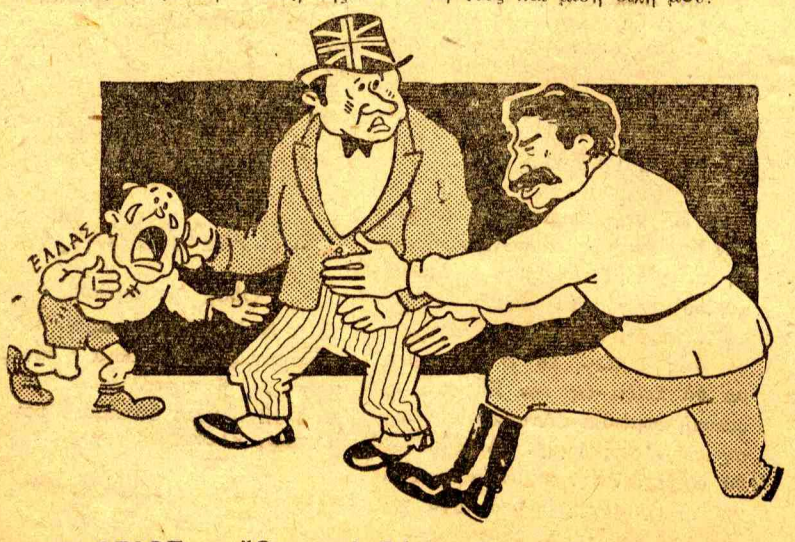

Ο ΘΕΙΟΣ. — Ὤωωωπ! Βάστα ἔχει καὶ μπάρμπα τὸ παιδί!

Ο ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος θὰ μεταβεῖ στὴν Αἴγυπτο. Τὴν ἀπόφασή του αὐτὴ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν χώρα τοῦ Νείλου τὴν πῆρε μετὰ τὴν...νίλα ποὺ εἶχε ἡ φασιστικὴ ἕνωσις. Ἐξ ἄλλου ἐκεῖ στὴ χώρα τῶν Φαραώ, ἰδίπλα στὶς... μούμιες ἀτενίζων τὴν ἔρημο θἄχει μιὰ παραστατικὴ εἰκόνα τῶν ὀπαδῶν του.

Θὰ γυρίση ὁ τροχός

Γυρεύεις βιβλιάριο καὶ σὺ γιὰ νὰ ψηφίσεις
Κι' ὥσπου νὰ βγάλης φλὲ μου αἷμα πρέπει νὰ φτύσης
Σοῦ λένε: Εἶσαι Βούλγαρος, χάσαμε τὴ σφραγίδα
Ἢ: πέρασε μεθαύριο καὶ φέρε ἀπαραιτήτως
Χαρτὶ πώς ἰθαγένεια κέκτησαι Ἑλληνίδα
Κι' ὅτι δὲ σέστειλε ἐδῶ ὁ Στάλιν ἢ ὁ Τίτος!
Προσμένεις ὧρες στὴν οὐρὰ σὲ διώχνουν, ἱκετεύεις
τοὺς χίτες ποὺ τὰ βγάζουνε δυὸ-δυὸ τοὺς μνημονεύεις
Ἄλλα τὰ μάτια τοῦ λαγοῦ κι' ἄλλα τῆς κουκουβάγιας
Μὰ ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ βάσανα, τὸ πέρνεις εὐτυχῶς
Καὶ λέν: «Μ' αὐτὸ στὴ θέση του θὰ μπεῖ κάθε κανάγιας
Μόνο μὲ βιβλιάριο γυρίζει ὁ τροχός!»

ΡΑΠΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΕΣ
ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΟΝ...ΞΕΡΞΗ!

Συντάκτης μας ἐπεσκέφθη τὸν κ. Σοφούλην καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἔχετε νὰ πῆτε τίποτε, κύριε Πρόεδρε γιὰ τὴ «Λαχανίδα»;

— Ποιὰ «Λαχανίδα»; ρώτησε ὁ κ. Σοφούλης. Γι' αὐτὴν ποὺ γράφει τὰ ἀστεῖα;

— Μάλιστα.

— Λοιπὸν γράψτε ὅτι θέλω νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι!

— Σοβαρά, κύριε Πρόεδρε;

— Ὄχι, παιδί μου! Ἀστεῖα δὲ θέλεις; Γιὰ ἀστεῖο στὸ εἶπα.

— Εὐχαριστοῦμε πολύ, κύριε Πρόεδρε. Τίποτε ἄλλο;

— Νὰ σᾶς πῶ. Χωρὶς τοὺς Ἄγγλους, κινδυνεύουμε νὰ ὑποδουλωθοῦμε.

— Ἀστεῖο εἶναι κι' αὐτό;

— Ἀμ' τ' εἶναι; Οἱ Ἄγγλοι εἶναι πολὺ προνοητικοί. Καὶ γιὰ νὰ μὴν ὑποδουλωθοῦμε σὲ ἄλλους, μᾶς.. ὑποδιούλωσαν αὐτοί. Ὡραῖο ἀστεῖο δὲν εἶναι;

— Πρώτης τάξεως, κύριε Πρόεδρε.

— Προσέξατε καὶ κάτι ἄλλο, ἀγαπητέ μου;

— Τί, κύριε Πρόεδρε;

— Τὸ ἑλληνικὸ ζήτημα συζητεῖται στὸ Λονδῖνο μαζὶ μὲ τὸ περσικό. Ἐξ αὐτοῦ προβλέπω, ὅτι θὰ ἔχουμε νέα ἐκστρατεία τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ γι' αὐτὸ κρατῶ ἐδῶ τοὺς Ἄγγλους. Γιὰ νὰ μᾶς σώσουν ὅπως μᾶς ἔσωσαν καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ξέρξου, τὸ 480 πρὸ Χριστοῦ.

— Αὐτοὶ μᾶς ἔσωσαν;

— Ἀμέ; Ἐγὼ τότε ἤμουνα παιδάκι. Καὶ θυμᾶμαι τὰ ρουκετοβόλα δόρατα τοῦ Σκόμπυ.

— Τοῦ σημερινοῦ Σκόμπυ;

— Ὄχι, παιδί μου. Τοῦ προπάππου του. Αὐτὸς ἐφύλαγε τὰ Στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν.

— Ὄχι, κύριε Σοφούλη. Τὰ Στενὰ τὰ ἐφύλαγε ὁ Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης.

— Ὡραῖα! Αὐτὸς ὁ Λεωνίδας λεγότανε Λεωνίδας Σκομπίδας καὶ ἦταν ἐπίτιμος δημότης Σπάρτης.

— Ἀλήθεια;

— Ἀμέ; Ἀφοῦ σοῦ λέω, ὅτι τὸν θυμᾶμαι σὰν νὰ ἦταν τώρα. Ἔπιασε τὶς Θερμοπύλες καὶ ὅταν ὁ Ξέρξης τοῦ πρότεινε νὰ παραδώσῃ τὰ ὅπλα, ἀπάντησε:

— Ξέρω, κύριε Σοφούλη: «Μολὼν λαβέ».

— Ὄχι! Τοῦ ἀπάντησε «Γιοὺ σπὶτ Ἴγλις»; Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ξέρξης δὲν ἤξερε ἐγγλέζικα, θύμωσε ὁ Σκομπίδας, μπῆκε μὲ τὸ στρατό του στὰ πλοῖα κι' ἔφυγε στὴν Αἴγυπτο. Ἀλλ' ἂς ξανάρθουν τώρα οἱ Πέρσες!... Ξέρεις τί θὰ γίνῃ στὸν Μαραθῶνα;

— Ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη.

— Ὄχι. Ἡ ἐν Μαραθῶνι...ναυμαχία, διότι στὸ Μαραθῶνα — εἶναι τώρα ἡ... λίμνη. Ἐπίτηδες ἐφτιάξαμε ἐκεῖ τὴ λίμνη, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ δράσῃ ὁ...ἀγγλικὸς στόλος!

Αὐτὰ εἶπε ὁ κ. Σοφούλης καὶ ὁ συντάκτης μας τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὴν τόσο.. διακεδαστική του συνεργασία.